

[Finansministeren.]

Medlem gjorde heller ikke noget, som helst Forsøg paa at paavise, at nogen af de af mig givne Oplysninger var urigtige. Det vilde det ærede Medlem ogsaa komme meget uheldigt fra, idet han ikke paa noget Punkt kunde paavise, at mine Oplysninger var urigtige. Jeg skal naturligvis ikke udtale mig om, hvad det ærede Medlem bør gøre — det maa det ærede Medlem selv bestemme —, men det forekommer mig dog, at naar man vil beskyldte en Mand, der optræder paa denne Talerstol, for, at alt det, han siger, er urigtigt, saa har man en Bevispligt. Det ærede Medlem glemte imidlertid Bevisførelsen; det ærede Medlem har vist ikke faaet den med i Lommen hjemmefra og kunde den heller ikke udenad, saaledes at den udeblev. Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem, naar han en anden Gang mener at kunne karakterisere Udtalelser, som fremsættes i hvert Fald fra min Side — jeg taler jo kun for mit eget Vedkommende — som urigtige, om han saa ikke vil være saa elskværdig at prøve paa at bevise det.

Det ærede Medlem syntes overhovedet at være stærkt irriteret over dette Lovforslags Fremkomst. Det er nok muligt, at der er Grund til det, men om der er Grund til at vise det her, er jo et andet Spørgsmaal. Dette Lovforslag er to Gange vedtaget af Folketinget, det er en Gang forkastet her i Landstinget, og det er vel sandsynligt, at det bliver forkastet en Gang til. Det viser, at der i Øjeblikket i Landstinget er et Flertal — det er for Resten ikke noget stort Flertal —, som er i Stand til at hindre, at et Lovforslag, der gennemføres i Folketinget, bliver til Lov, og jeg tvivler naturligvis ikke om, at Landstinget, som i Øjeblikket har denne Magt, føler sig som den vigtigste Del af Lovgivningsmagten. Jeg tvivler heller ikke om, at det ærede Medlem selv er et meget vigtigt Medlem af dette høje Ting, maaske et af de vigtigste. Men det berettiger dog ikke det ærede Medlem som Ordfører for Venstre til at optræde paa en saadan Maade, at man fik det Indtryk, at han mente, det var Regeringens Pligt at holde et saadant Forslag borte fra Landstinget, for Landstinget er virkelig ikke saadan, at man kunde komme med den Slags til det. Navnlig synes det ærede Medlem at være ked af, at der blev givet Oplysninger om, hvorledes Loven har virket. Ja, jeg tvivler ikke om, at det er ret ubehagelige Oplysninger for det ærede Medlem og Partiet Venstre, men det ærede Medlem maa virkelig finde sig

i, i hvert Fald saa længe jeg er Minister, at naar jeg forelægger et Forslag, giver jeg de Oplysninger, der foreligger; det gør jeg, uanset om det ærede Medlem synes om det eller ej. Det ærede Medlems Indflydelse rækker i alt Fald ikke til at hindre, at saadanne Oplysninger bliver forelagt fra min Side, naar de er til Stede. Hvis det ærede Medlem vilde hævde, at Oplysningerne var urigtige, ja, saa vilde det ærede Medlem jo staa stærkt, naar han kunde sige: Ministeren kommer med Oplysninger, som maaske er tvivlsomme. Det ærede Medlem gjorde imidlertid ikke noget Forsøg paa at antyde noget i den Retning, hvad jeg ogsaa tror vilde være faldet uheldigt ud. Men jeg har endnu aldrig i den Tid, jeg har bevæget mig i Rigsdagen — og det er i hvert Fald lige saa længe som det ærede Medlem — hørt, at nogen Minister har faaet Bebrejdelser, fordi han gav fyldige Oplysninger om en Sag, naar den blev forelagt for Rigsdagen. Jeg har somme Tider hørt det modsatte, men at man har bebrejdet en Minister, at han har fremskaffet fyldige Oplysninger, har jeg endnu aldrig hørt.

Men det er jo muligt, at man kan tilskrive disse Udtalelser fra det ærede Medlem den Irritation, som det ærede Medlem gav saa stærkt Udtryk for i hele sin Tale overfor mig. Det ærede Medlem syntes dog paa et vist Tidspunkt at faa de bedre Følelser frem, idet han udtalte, at han var *bedrøvet* over, at jeg havde fremsat saadanne Udtalelser og givet saadanne Oplysninger. Jeg er naturligvis det ærede Medlem overordentlig taknemmelig for hans Bedrøvelse over mine Handlinger, men jeg maa desværre beklage, at jeg ikke føler noget som helst Samvittighedsnag med Hensyn til de Oplysninger, jeg har fremdraget her i Dag, hverken naar det drejer sig om, hvor meget Husmændene faar af Skatenedsættelsen, eller hvor meget Gaardmændene eller hvor meget Rentenyderne eller hvor meget Godejernerne faar af den. Det er Oplysninger, som jeg har givet med velberaad Hu, fordi jeg mener, det er min Pligt at fremlægge dem overfor Tinget, ligesom det er Medlemmernes Pligt her i Tinget at tage Standpunkt til Lovforslaget ud fra de Oplysninger, der foreligger om Fordelingen.

Den ærede Ordfører for Venstre fremsatte en Række nationaløkonomiske Udtalelser, i hvert Fald Udtalelser, som han selv karakteriserede som nationaløkonomiske, og det ærede Medlem tilføjede, at man maatte gaa ud fra, jeg var enig med ham i disse Synspunkter. Jeg skal kun kort erklære, at jeg er absolut uenig med ham. Hvorvidt